

Tager vi hele perioden, kan vi se, at antallet af pladser på daginstitutionsområdet er øget med 56.000 eller omkring 19.000 pladser om året. Ventelisterne, som jeg forstod nu helt skulle afskaffes, var ved indgangen til indeværende år på knap 16.000, altså mindre end det antal, vi årligt har bygget hvert af årene de sidste 3 år.

Det kunne danne grundlag for en antagelse om, at hvis udviklingen fortsætter, sådan som den er planlagt og forudset, vil vi i løbet af 1996 helt kunne komme til bunds med ventelisterne, i hvert fald når vi ser bort fra de småforskydninger, vi erfaringsmæssigt ved der altid kommer i den kommunale udvikling.

Ser vi på antallet af kommuner med pasningsgaranti, er de da også fra 1993 til 1996 steget fra omkring 150 til 200. Også det er et klart tegn på, at kommunerne lever op til de målsætninger, der er fastsat om at skaffe en pasningsgaranti til alle 1-5-årige børn. Men jeg understreger: Det er stadig en målsætning, som vi skal arbejde på at opfylde i overensstemmelse med de økonomiske muligheder, men vi kan se, vi er på rette vej.

Ældreservicen har været omtalt. Også her er det jo nærmest den rene bedrøvelighed, når man hører SF's ordfører. Her ved vi at antallet af fuldtidsbeskæftigede årligt igennem de sidste 3 år er steget med 2,5 pct. om året. Også her er der altså tale om en rimelig udvikling i overensstemmelse med den økonomi, der er til rådighed.

Ser vi på det amtskommunale område, har der her været et betydeligt pres både på sygesikrings- og sygehusudgifterne, og det har selvfølgelig medført, at amtskommunerne ikke har kunnet have den store stigning i kassebeholdningen. Til gengæld har der været en ganske betydelig stigning i sygehusudgifterne gennem de senere år med 2 pct. om året opgjort i faste priser.

Og ser vi så på, hvad vi har fået for dem, kan vi jo se, at antallet af operationer fra 1992 til 1994 er steget med 3 pct. om året for de egentlige operationer. Ser vi på endoskopioperationerne, altså kikkertoperationerne, er de steget med 18 pct. Også her er der altså tale om, at amtskommunerne har levet op til Folketingets ønsker om at udbygge operationskapaciteten. Ser vi på hjerteområdet, er aktiviteten steget med 52 pct. fra 1992 til 1995.

Og ser vi på de andre amtskommunale udgiftsområder – lad os bare tage ét – så ved vi, at antallet af gymnasieelever – ikke noget med

timer eller undervisning eller udgifter – men det antal elever, man rent faktisk giver den undervisning, de skal have, er vokset med 2,5 pct. i perioden og antallet af VUC-elever med 10 pct.

Vi kan altså slå fast, at amtskommunerne i fuldt omfang har levet op til de ønsker, Folketinget har givet udtryk for ved forskellige lejligheder.

Og lad mig endelig nævne psykiatiredegørelsen fra Amtsrådsforeningen, som viser, at på det her for de berørte borgere og deres pårørende meget vigtige område er man i fuld gang med både en planlægning og konkrete tiltag for en fortsat forbedring.

Alt i alt må man sige, at udviklingen i den kommunale sektor har levet op til regeringens målsætning om at holde væksten i de offentlige udgifter under væksten i den samlede produktion. Man har i kommunerne kunnet styre med hård hånd for at leve op til målsætningerne om pasningsgaranti til alle 1-5-årige børn og om bedre hjemmehjælp.

Alt det har vi nået uden væsentlig brug af andre styringsmidler end de årlige aftaler mellem regeringen og de kommunale organisationer. Det er på det frivillige aftalegrundlag lykkedes at gennemføre den fornødne samordning af den offentlige økonomi, der jo som bekendt omfatter både statens, kommunernes og amternes samlede økonomiske aktivitet.

Aftalerne, som indgås mellem regeringen og de kommunale organisationer, er jo som bekendt ikke juridisk bindende hverken for den enkelte kommune eller for regeringen. De er ikke bindende for den enkelte kommune, fordi kommunerne ikke har bemyndiget de kommunale organisationer til at kunne forpligte dem, og de er ikke bindende for Folketinget, idet regeringen jo altid efterfølgende må søge at sikre sig et flertal for de aftaler, der er indgået, søge at sikre sig et flertal her i Folketinget.

Samarbejdet om den økonomiske udvikling er i de senere år blevet mere og mere nødvendigt, efterhånden som kommunernes andel af de offentlige udgifter er steget, så de offentlige kommunale udgifter nu er oppe på at udgøre cirka en tredjedel af den samlede produktionsværdi i Danmark. Derfor er det selvfølgelig nødvendigt at inddrage kommunernes økonomi i de overvejelser, vi som Folketing skal gøre os om den samlede økonomiske udvikling i Danmark. Det er med aftalesystemet indtil videre lykkedes at nå de ovenfor skitserede målsætninger.